

32001R2529

22.12.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 341/3

PADOMES REGULA (EK) Nr. 2529/2001
(2001. gada 19. decembris)
par aitū un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Noteikumi attiecībā uz aitū gaļas un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju ir noteikti daudzās regulās. Skaidrības labad šīs regulas būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu. Padomes 1980. gada 14. oktobra Regula (EEK) Nr. 2644/80, kas nosaka vispārējus noteikumus attiecībā uz intervenci aitū gaļas un kazu gaļas nozarē ⁽⁴⁾, Padomes 1989. gada 12. decembra Regula (EEK) Nr. 3901/89, kas definē jērus, kuri tiek nobaroti ar lielu liemeņa svaru ⁽⁵⁾, Padomes 1990. gada 14. maija Regula (EEK) Nr. 1323/90, ar ko izveido īpašu atbalstu par aitū un kazu audzēšanu dažos mazāk labvēlīgos Kopienas apgabalos ⁽⁶⁾, Padomes 1990. gada 27. novembra Regula (EEK) Nr. 3493/90, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus piemaksu piešķiršanai aitas gaļas un kazas gaļas ražotājiem ⁽⁷⁾, Padomes 1991. gada 5. februāra Regula (EEK) Nr. 338/91, ar ko nosaka Kopienas standarta kvalitāti svaigiem un atdesētiem aitū liemeniem ⁽⁸⁾, un Padomes 1998. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 2467/98 par aitū gaļas un kazu gaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽⁹⁾ tiek aizstātas ar jaunu sistēmu šajā regulā un līdz ar to būtu jāatceļ.
- (2) Lauksaimniecības tirgus kopīgā organizācija var izpausties dažādos veidos atkarībā no produkta.
- (3) Lai sasniegtu Līguma 33. pantā izklāstītos mērķus, jo īpaši tirgus stabilitāti un pienācīgu attiecīgās lauksaimniecībā iesaistīto cilvēku grupas dzīves līmeni, ir

jāparedz noteikta kārtība, kas atvieglotu piedāvājuma pielāgošanu tirgus prasībām. Būtu jāparedz iekšējā tirgus pasākumi, kuru skaitā būtu, konkrēti, piemaksa aitū gaļas un kazu gaļas ražotājiem un privātās uzglabāšanas shēma.

- (4) Nosakot ražotājiem piešķiramās piemaksas summu, jāņem vērā dažādās ražošanas sistēmu specializācijas Kopienā. Piemaksa par kazām reproduktīvā vecumā būtu jāpiešķir ražotājiem īpašos apgabalos, kur kazu audzēšana ir vērsta galvenokārt uz kazu gaļas ražošanu, un kazu un aitū audzēšanas paņēmieni pēc būtības ir līdzīgi.
- (5) Būtu jāparedz papildu piemaksa ražotājiem apgabalos, kur aitū un kazu audzēšana ir tradicionāla nodarbošanās vai dod ievērojamu ieguldījumu lauku ekonomikā. Papildu piemaksas piešķiršana būtu jāattiecinā tikai uz tiem ražotājiem, kuru lauku saimniecībās vismaz 50 % platības, ko izmanto lauksaimniecībā, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos, kā noteikts, ievērojot Padomes 1999. gada 27. maija Regulu (EK) Nr. 1257/1999 par lauku attīstības atbalstīšanu no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) puses un ar kuru groza un atceļ dažas regulas ⁽¹⁰⁾.
- (6) Administratīvi būtu lietderīgi, ja agrākā piemaksas diena sakristu ar budžeta gada sākumu. Lai sasniegtu vēlamo ekonomisko ietekmi, piemaksas jāpiešķir noteiktos termiņos.
- (7) Jāparedz iespēja mainīt piemaksu summas, ņemot vērā jaunākās norises ražošanā, ražīgumā un tirgos.
- (8) Lai izvairītos no tā, ka tiek veicināta ražošana un palielinās izmaksas, ir lietderīgi saglabāt individuālo maksimālo apjomu katram ražotājam. Kopējais katras dalībvalsts piemaksas tiesību skaits būtu jānosaka, ņemot vērā jau konstatētos līmeņus.

⁽¹⁾ OV C 213 E, 31.7.2001., 275. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2001. gada 25. oktobrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Atzinums sniegts 2001. gada 17. oktobrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ OV L 275, 18.10.1980., 8. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 375, 23.12.1989., 4. lpp. Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1266/95 (OV L 123, 3.6.1995., 3. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 132, 23.5.1990., 17. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 193/98 (OV L 20, 27.1.1998., 18. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 337, 4.12.1990., 7. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2825/2000 (OV L 328, 23.12.2000., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 41, 14.2.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2536/97 (OV L 347, 18.12.1997., 6. lpp.).

⁽⁹⁾ OV L 312, 20.11.1998., 1. lpp. Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1669/2000 (OV L 193, 29.7.2000., 8. lpp.).

⁽¹⁰⁾ OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

- (9) Tiesības uz piemaksu nebūtu jāatņem jauniem ražotājiem un esošajiem ražotājiem, kuru individuālie maksimālie apjomi dažādu iemeslu dēļ neatbilst izmaiņām, kam bijuši pakļauti viņu sīklopu ganāmpulki. Līdz ar to būtu jāparedz valsts rezervju izveide, kas būtu jāuzkrāj un jāpārvalda saskaņā ar Kopienas kritērijiem. Tā paša iemesla dēļ uz piemaksas tiesību nodošanu bez attiecīgās lauku saimniecības nodošanas būtu jāattiecinā noteikumi, kas ļauj bez kompensācijas paturēt daļu nodoto tiesību un ieguldīt tās valsts rezervē.
- (10) Lai ļautu ražotājiem uz laiku samazināt savu ražošanu, ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm paredzēt iespēju uz laiku nodot piemaksas tiesības.
- (11) Būtu jāizveido saikne starp paaugstināta riska zonām vai apvidiem un aitū un kazu audzēšanu tā, lai nodrošinātu tādu darbību saglabāšanu galvenokārt apgabalos, kur tāda audzēšana ir svarīga vietējai ekonomikai.
- (12) Aitū un kazu audzēšanas apstākļi un ražotāju ieņēmumi dažādos Kopienas ražošanas apgabalos ievērojami atšķiras. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt elastīgu Kopienas papildu maksājumu struktūru, kas dalībvalstīm būtu jānosaka un jāiemaksā līdz noteiktam kopapjomam un atbilstīgi dažiem kopējiem kritērijiem, lai varētu pienācīgi atbildēt uz struktūras un dabas apstākļu atšķirībām un dažādajām vajadzībām nozarē. Kopapjomi būtu jāsadala starp dalībvalstīm, ņemot vērā viņu iemaksāto piemaksu daļu. Kopējos kritērijus pieņem, lai, *inter alia*, nepieļautu, ka papildu maksājumi rada diskriminējošu ietekmi, kā arī pilnībā ņemtu vērā Kopienas attiecīgās daudzpusējās saistības. It īpaši, ir būtiski, lai dalībvalstīm būtu pienākums rīkoties, pamatojoties tikai uz objektīviem kritērijiem, pilnībā ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes koncepciju un nepieļautu tirgus un konkurences traucējumus.
- (13) Intervences pasākumi izpaužas kā atbalsts par privāto uzglabāšanu, kas vismazāk ietekmē produktu normālu tirdzniecību. Lai nodrošinātu pareizu šāda atbalsta piemērošanu, Komisijai būtu jābūt pilnībā informētai par cenu attīstību aitū gaļas un kazu gaļas kopējā tirgū.
- (14) Parasti ikreiz, kad vien ir ievēroti noteikti tirgus cenas kritēriji, lēmums par atbalsta piešķiršanu par privāto uzglabāšanu būtu jāpieņem saistībā ar pieteikumu izvērtēšanas procedūru. Tomēr atbalstu par privāto uzglabāšanu varētu sniegt efektīvāk, ja atbalsta lielums būtu iepriekš noteikts, gadījumos, kad steidzīgi jāveic privātā uzglabāšana, ievērojot īpaši sarežģīto tirgus stāvokli vienā vai vairākās kotācijas zonās. Līdz ar to jāatļauj Komisijai iepriekš noteikt atbalsta apjomu, ja tirgū ir radies šāds stāvoklis, pat ja nav ievēroti attiecīgie tirgus cenu kritēriji.
- (15) Tirdzniecības pasākumiem kopā ar cenu, piemaksu un intervences pasākumiem un iekļauto importa nodokļu sistēmu būtu jākalpo Kopienas tirgus stabilizēšanai.
- (16) Kompetentajām iestādēm būtu jādod iespēja pastāvīgi novērot tirdzniecības attīstību, lai novērtētu tirgus attīstību un, vajadzības gadījumā, šajā regulā paredzēto pasākumu piemērošanas iespējamību. Tādēļ būtu jāizstrādā noteikumi importa un, vajadzības gadījumā, atbilstīgo eksporta licenču izsniegšanai, paredzot garantiju, lai nodrošinātu to darījumu izpildi, par kuriem licences ir pieprasītas.
- (17) Lai nepieļautu vai novērstu dažu lauksaimniecības produktu importa nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, viena vai vairāku minēto produktu imports jāapliek ar papildu ievēdmuitas nodokli, ja ievēroti noteikti nosacījumi.
- (18) Zināmos apstākļos ir lietderīgi piešķirt Komisijai pilnvaras atvērt un pārvaldīt tarifa kvotas, kas rodas, ievērojot starptautiskos līgumus, kuri noslēgti saskaņā ar Līgumu, vai citus Padomes dokumentus.
- (19) Papildus iepriekš aprakstītajai sistēmai tiktāl, cik tas ir nepieciešams, būtu jāizstrādā noteikumi tās pienācīgai darbībai, pilnīgi vai daļēji aizliedzot ieviešanas pārstrādes vai izvešanas pārstrādes režīma izmantošanu, ja tirgus situācija to prasa.
- (20) Muitas nodokļa sistēmas dēļ ir iespējams iztikt bez visiem citiem aizsardzības pasākumiem pie Kopienas ārējām robežām. Tomēr izņēmuma gadījumos kopējo cenu un muitas nodokļu mehānisms var izrādīties neefektīvs. Tādos gadījumos, lai neatstātu Kopienas tirgu bez aizsardzības pret nekārtībām, kas rodas importa barjeru atcelšanas dēļ, Komisijai būtu jāspēj nekavējoties veikt visus vajadzīgos pasākumus. Minētajiem pasākumiem jābūt saskaņā ar Kopienas saistībām, tajā skaitā tās starptautiskajām saistībām.
- (21) Pasākumus var veikt arī tad, ja ievērojams cenu kāpums vai kritums izraisa Kopienas tirgū nekārtības vai nekārtību draudus.

- (22) Brīvās aprites ierobežojumi, ko rada tādu pasākumu piemērošana, kuru mērķis ir novērst dzīvnieku slimību izplatīšanos, var izraisīt sarežģījumus vienas vai vairāku dalībvalstu tirgū. Tādu situāciju labošanai var būt nepieciešams ieviest tirgus atbalsta ārkārtas pasākumus.
- (23) Dažu atbalsta veidu piešķiršana apdraudētu vienota tirgus pareizu darbību, kura pamatā ir kopējas cenas. Līdz ar to Līguma noteikumi, kas regulē valsts atbalstu, būtu jāpiemēro aitu gaļai un kazu gaļai.
- (24) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas procedūru⁽¹⁾.
- (25) Izdevumi, kas dalībvalstīm ir radušies, pildot šajā regulā paredzētās saistības, attiecas uz Padomes 1999. gada 17. maija Regulu Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽²⁾.
- (26) Pastāv bažas par aitu un kazu audzēšanas ietekmi uz vidi dažos Kopienas apgabalos. Komisijai, ievērojot gūto pieredzi un vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus, būtu jā sastāda ziņojums par minēto tematu.
- (27) Pāreja no Regulā (EK) Nr. 2467/98 paredzētās kārtības uz šīs regulas noteikumiem varētu radīt grūtības, ko šī regula neiztīrā. Lai risinātu tādas sarežģītas situācijas, Komisijai būtu jānodrošina iespēja pieņemt pārejas posma pasākumus. Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarotai risināt īpašas praktiskas problēmas,
- IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Aitu gaļas un kazu gaļas tirgus kopīgā organizācija ietver iekšējā tirgus sistēmu un tirdzniecības sistēmu un attiecas uz šādiem produktiem.

KN kods		Apraksts
a)	0104 10 30	Jēri (līdz gada vecumam)
	0104 10 80	Dzīvas aitas, izņemot tīršķirnes vaislas lopus un jērus
	0104 20 90	Dzīvas kazas, kas nav tīršķirnes vaislas lopu
	0204	Svaiga, dzesināta vai saldēta aitu vai kazu gaļa
	0210 99 21	Aitu un kazu gaļa, ar kauliem, sālīta, sālījumā, žāvēta vai kūpināta
	0210 99 29	Aitu vai kazu gaļa, bez kauliem, sālīta, sālījumā, žāvēta vai kūpināta
b)	0104 10 10	Dzīvas aitas – tīršķirnes vaislas lopu
	0104 20 10	Dzīvas kazas – tīršķirnes vaislas lopu
	0206 80 99	Svaigi vai dzesināti aitu un kazu subprodukti, kas nav paredzēti farmācijas līdzekļu ražošanai
	0206 90 99	Saldēti aitu un kazu subprodukti, kas nav paredzēti farmācijas līdzekļu ražošanai
	0210 99 60	Sālīti, žāvēti vai kūpināti aitu un kazu subprodukti vai aitu un kazu subprodukti sālījumā
ex	1502 00 90	Aitu vai kazu tauki, izņemot 1503. pozīcijā minētos
c)	1602 90 72	Pārējie termiski neapstrādāti gatavie izstrādājumi vai konservi no aitu vai kazu gaļas vai subproduktiem; termiski apstrādātas gaļas vai subproduktu un termiski neapstrādātas gaļas vai subproduktu maisījumi
d)	1602 90 76	Pārējie gatavie izstrādājumi vai konservi no aitu vai kazu gaļas vai subproduktiem, izņemot termiski neapstrādātos produktus vai maisījumus
	1602 90 78	

I SADAĻA

IEKŠĒJAIS TIRGUS

2. pants

Lai veicinātu tirdzniecības un apvienoto tirdzniecības organizāciju rīcību, lai piegādes būtu vieglāk pielāgot tirgus prasībām, attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem var veikt šādas Kopienas pasākumus:

a) pasākumus, lai uzlabotu aitu un kazu audzēšanu;

b) pasākumus, lai veicinātu labāku ražošanas, pārstrādes un pārdošanas organizāciju;

c) pasākumus, lai uzlabotu kvalitāti;

d) pasākumus, kas, ņemot vērā izmantotos ražošanas līdzekļus, ļauj veikt īstermiņa un ilgtermiņa prognozes;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

e) pasākumus, lai atvieglotu tirgus cenu tendenču reģistrēšanu.

Vispārīgus noteikumus attiecībā uz minētajiem pasākumiem pieņem saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā izklāstīto kārtību.

I NODAĻA

TIEŠIE MAKSĀJUMI

3. pants

Šajā sadaļā lieto šādas definīcijas:

- a) "ražotājs" nozīmē individuālu lauksaimnieku, vai nu tā ir fiziska vai juridiska persona, vai fizisku vai juridisku personu grupa, neatkarīgi no juridiskā statusa, ko tādai grupai vai tās biedriem piešķir valsts likums, un kuru lauku saimniecības atrodas Kopienas teritorijā, un kas nodarbojas ar aitu vai kazu audzēšanu;
- b) "lauku saimniecība" nozīmē visas ražošanas vienības, ko pārvalda ražotājs un kas atrodas vienas dalībvalsts teritorijā;
- c) "aita reproduktīvā vecumā" nozīmē jebkuru aitu ģints sieviešu dzimuma dzīvnieku, kas vismaz reizi ir atnesusies vai kas ir vismaz vienu gadu veca;
- d) "kaza reproduktīvā vecumā" nozīmē jebkuru kazu ģints sieviešu dzimuma dzīvnieku, kas vismaz reizi ir atnesusies vai kas ir vismaz vienu gadu veca.

1. iedaļa

Piemaksa par aitām un kazām reproduktīvā vecumā

4. pants

1. Ražotājs, kurš savā lauku saimniecībā tur aitas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu aitu turēšanu (piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā).

2. Ražotājs, kurš savā saimniecībā tur kazas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu kazu turēšanu (piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā). Minēto piemaksu piešķir ražotājiem noteiktos apgabalos, kur ražošana atbilst šādiem diviem kritērijiem:

1. Kazu audzēšana galvenokārt ir vērsta uz kazu gaļas ražošanu;
2. Kazu un aitu audzēšanas paņēmieni pēc būtības ir līdzīgi.

Tādu apgabalu sarakstu izveido saskaņā ar kārtību, kas minēta 25. panta 2. punktā.

3. Piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā un piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā piešķir kā ikgadēju maksājumu par dzīvnieku, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem, kalendārajā gadā un uz vienu ražotāju, ievērojot individuālo maksimālo apjomu. Minimālo dzīvnieku skaitu, attiecībā uz kuriem iesniedz piemaksas pieteikumu, nosaka dalībvalsts. Minētais minimums nav mazāk par 10 vai vairāk par 50.

4. Piemaksas apjoms par vienu aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 21. Tomēr ražotājiem, kas tirgo aitas pienu vai produktus, kuru pamatā ir aitas piens, piemaksa par aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 16,8.

5. Piemaksas apjoms par vienu kazu reproduktīvā vecumā ir EUR 16,8.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

2. iedaļa

Papildpiemaksa

5. pants

1. Papildpiemaksu izmaksā ražotājiem apgabalos, kur aitu un kazu audzēšana ir tradicionāla darbība un dod ievērojamu ieguldījumu lauku ekonomikā. Dalībvalstis nosaka minētos apgabalus. Katrā gadījumā papildpiemaksu piešķir tikai tiem ražotājiem, kuru saimniecībā vismaz 50 % platības, ko izmanto lauksaimniecībai, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos, kas definēti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999.

2. Papildu piemaksu piešķir arī ražotājiem, kas praktizē vasaras ganību izmantošanu, ar noteikumu, ka:

- a) vismaz 90 % dzīvnieku, par kuriem ir iesniegts piemaksas pieteikums, ir vesti uz ganībām vismaz 90 dienas pēc kārtas tiesīgā apgabalā, kas noteikts saskaņā ar 1. punktu, un
- b) lauku saimniecība atrodas precīzi noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā, par kuru dalībvalsts ir apstiprinājusi, ka vasaras ganību izmantošana ir tradicionāla aitu un/vai kazu audzēšanas prakse un ka minētā dzīvnieku pārvietošana ir nepieciešama pietiekama rupjās lopbarības trūkuma dēļ vasaras ganību izmantošanas laikā.

3. Papildpiemaksas apjoms ir EUR 7 par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā. Papildpiemaksu piešķir ar tādiem pašiem nosacījumiem, kas paredzēti piemaksas piešķiršanai par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

3. iedaļa

Kopīgi noteikumi

6. pants

1. Piemaksas izmaksā saņēmējražotājiem, ņemot vērā to aitu un/vai kazu skaitu, kas ir reproduktīvā vecumā, kas turētas lauku saimniecībā noteiktu minimālo laiku, kas jānosaka saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

Maksājumus izdara, tiklīdz ir veiktas pārbaudes, kas paredzētas Padomes 1992. gada 27. novembra Regulā (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētu pārvaldības un kontroles sistēmu dažām Kopienas atbalsta shēmām (⁽¹⁾), bet ne agrāk kā tā kalendārā gada 16. oktobrī, par kuru pieteikumus iesniedz, un ne vēlāk kā nākamā kalendārā gada 31. martā.

(⁽¹⁾) OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 495/2001 (OV L 72, 14.3.2001., 6. lpp.).

2. Kad sāks piemērot regulu, kurā paredzēti jaunie noteikumi aitu un kazu identificēšanai un reģistrēšanai, lai iegūtu tiesības uz piemaksu, minēto dzīvnieku identificē un reģistrē saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

7. pants

Piemaksu apjomus var mainīt, ņemot vērā jaunākās norises ražošanā, ražīgumā un tirgos, saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā noteikto kārtību.

4. iedaļa

Individuālie ierobežojumi

8. pants

1. 2002. gada 1. janvārī individuālais maksimālais apjoms ražotājam, atbilstīgi 2. un 3. punktam, ir vienāds ar to piemaksas tiesību skaitu, kas viņam bija 2001. gada 31. decembrī saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem.

2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka no 2002. gada 1. janvāra piemaksu tiesību summa to teritorijā nepārsniedz valsts maksimālo apjomu, kas noteikts I pielikumā, un lai varētu saglabāt valsts rezerves, kas minētas 10. pantā.

3. Ja pasākumi, ko veic, ievērojot 2. punktu, prasa samazināt ražotāju individuālo maksimālo apjomu, tad to veic bez kompensācijas maksājuma un nolēm, ņemot vērā objektīvus kritērijus.

Minētajos kritērijos ietilpst:

- likme, pēc kuras ražotāji ir izmantojuši savus individuālos maksimālos apjomus trijos salīdzināmos gados līdz 2001. gadam;
 - īpaši dabas apstākļi vai sodu piemērošana, kuru dēļ piemaksa netiek samaksāta vai tiek samaksāta mazāka summa par vismaz vienu salīdzināmo gadu;
 - citi ārkārtēji apstākļi, kuru rezultātā maksājumi, kas veikti par vismaz vienu salīdzināmo gadu, neatbilst faktiskajai situācijai, kas konstatēta iepriekšējo gadu laikā.
4. Piemaksas tiesības, kas atsauktas, ievērojot 2. punktā paredzēto pasākumu, atceļ.
5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

9. pants

1. Ja ražotājs pārdod vai citādā veidā nodod savu lauku saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas piemaksu tiesības personai, kas pārņem viņa saimniecību.

2. Ražotājs drīkst arī pilnīgi vai daļēji nodot savas tiesības citiem ražotājiem, nenododot savu saimniecību.

Gadījumā, ja tiek nodotas piemaksas tiesības, nenododot pašu lauku saimniecību, tad daļa no nodotajām piemaksu tiesībām, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas maksājuma tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu par brīvu.

Dalībvalstis var nopirkt piemaksas tiesības no ražotājiem, kuri labprātīgi piekrīt pilnībā vai daļēji nodot savas tiesības. Tādā gadījumā summas par minēto tiesību iegādi attiecīgajiem ražotājiem var samaksāt vai nu no valsts budžeta, vai atbilstīgi noteikumiem, kas paredzēti 11. panta 2. punkta piektajā ievilkumā.

Atkāpjoties no 1. punkta un attiecīgi pamatotos apstākļos, dalībvalstis var paredzēt, ka lauku saimniecības pārdošanas vai citas nodošanas gadījumā tiesību nodošana notiek ar valsts rezerves starpniecību.

3. Dalībvalstis par veikt pasākumus, lai izvairītos no tā, ka piemaksas tiesības tiek atņemtas paaugstināta riska zonām vai reģioniem, kuros aitu audzēšanai ir īpaša nozīme vietējā ekonomikā.

4. Dalībvalstis drīkst atļaut līdz datumam, ko tās vēl noteiks, tās piemaksu tiesību daļas pagaidu nodošanu, ko nav paredzēts izmantot ražotājam, kuram tās ir.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

Tādi sīki izstrādāti noteikumi var attiekties, konkrēti, uz:

- noteikumiem, kas ļauj dalībvalstīm risināt īpašus jautājumus, saistītus ar to ražotāju piemaksas tiesību nodošanu, kuri nav to platību īpašnieki, uz kurām atrodas viņu lauku saimniecības, un
- īpašiem noteikumiem attiecībā uz minimālo skaitu, kas var veidot daļējas nodošanas objektu.

10. pants

- Katra dalībvalsts saglabā piemaksu tiesību valsts rezervi.
- Jebkuras piemaksas tiesības, kas ir atsauktas, ievērojot 9. panta 2. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervei.
- Dalībvalstis var sadalīt piemaksas tiesības starp ražotājiem savu valsts rezervju robežās. Veicot sadali, tās īpaši dod priekšroku jaunienācējiem, jaunajiem lauksaimniekiem vai citiem prioritārajiem ražotājiem.
- Sīki izstrādātus šā panta piemērošanas noteikumus, jo īpaši noteikumus attiecībā uz neizmantoto piemaksas tiesību atceļšanu un atkārtotu sadali, izstrādā saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

II NODAĻA

PAPILDU MAKSĀJUMI

11. pants

1. Dalībvalstis katru gadu veic papildu maksājumus, kuru kopējā summa ir kopapjoms, kas izklāstīts II pielikumā.

Dalībvalstis var nolemt papildināt II pielikumā noteiktos kopapjomus, samazinot maksājumu summas, kas minētas 4. pantā. Summu samazinājums, ko var piemērot, ņemot vērā reģionu, nepārsniedz vienu eiro.

Šādus maksājumus veic katru gadu atbilstīgi objektīviem kritērijiem, kas īpaši ietver attiecīgās ražošanas struktūras un apstākļus, un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem un nepieļautu tirgus un konkurences sagrozījumus. Maksājumus veic 6. pantā paredzētajā termiņā. Turklāt tādi maksājumi nav saistīti ar tirgus cenu svārstībām. Tos var veikt, ņemot vērā reģionu.

2. Maksājumi var būt šādi:

- maksājumi ražotājiem, kas iesaistīti īpašos ražošanas veidos, jo īpaši, saistītos ar kvalitāti, kas ir svarīgi vietējai ekonomikai vai vides aizsardzībai,
- palielinājums piemaksai, kas izklāstīta 4. pantā. Uz papildu summām var attiecināt ganāmpulka blīvuma prasību piemērošanu, kas jānosaka dalībvalstij atbilstīgi vietējiem apstākļiem,
- atbalsts ražotāju lauku saimniecību pārstrukturēšanai vai ražotāju organizāciju attīstībai,
- maksājumi par platību ražotājiem, kas jāpiešķir par hektāru rupjās lopbarības platības, kas ražotājam ir pieejama attiecīgajā kalendārajā gadā un attiecībā uz kuru tajā pat gadā nav tikuši prasīti maksājumi šādos režīmos – dažu laukaugu ražotāju atbalsta režīmā, atbalsta režīmā par žāvētu rupjo barību un Kopienas atbalsta režīmos par citām ilggadīgām kultūrām vai dārzkopības kultūrām,

II SADAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

13. pants

1. Par jebkuru 1. pantā uzskaitītā produkta importu Kopienā vai eksportu no Kopienas var pieprasīt iesniegt importa vai eksporta licenci.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā.

Licences izdod dalībvalstis jebkuram pretendētājam neatkarīgi no tā, kurā Kopienas vietā atrodas viņa uzņēmums, un neierobežojot 16. panta piemērošanai veikto pasākumus.

Tādas licences izsniedz pret drošības naudas iemaksu, kas nodrošina, ka produktus importē vai eksportē licences derīguma termiņa laikā; izņemot *force majeure* gadījumus, drošības naudu pilnībā vai daļēji konfiscē, ja minētajā laika posmā importu vai eksportu neveic vai veic tikai daļēji.

— maksājumi ražotājiem, kuri labprātīgi nodod savas tiesības, ievērojot 9. panta 2. punktu,

— atbalsts aitu gaļas un kazu gaļas pārstrādes un tirdzniecības pilnveidošanai un racionalizācijai.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

III NODAĻA

PRIVĀTĀ UZGLABĀŠANA

12. pants

1. Komisija var pieņemt lēmumu piešķirt atbalstu par privāto uzglabāšanu, ja ir īpaši sarežģīta tirgus situācija vienā vai vairākās kotācijas zonās. Kotācijas zona nozīmē:

- a) Lielbritāniju;
- b) Ziemeļīriju;
- c) atsevišķi ņemtu jebkuru citu dalībvalsti.

Atbalstu piešķir, izmantojot pieteikumu izvērtēšanas (konkursa) kārtību.

Tomēr var tikt pieņemts lēmums piešķirt atbalstu, izmantojot iepriekšējās noteikšanas kārtību, ja izrādās nepieciešams steidzami izmantot privāto uzglabāšanu.

2. Sīki izstrādātus šā panta piemērošanas noteikumus pieņem un par atbalsta piešķiršanu par uzglabāšanu privātās noliktavās lemj saskaņā ar kārtību, kas minēta 25. panta 2. punktā.

2. To produktu sarakstu, par kuriem prasa eksporta licences, licenču derīguma termiņu un citus sīki izstrādātus šā panta piemērošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

14. pants

Kopējo muitas tarifu nodevu likmes attiecas uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem.

15. pants

1. Lai novērstu vai neitralizētu nelabvēlīgu ietekmi uz tirgu Kopienā, ko var radīt dažu 1. pantā uzskaitīto produktu imports, uz viena vai vairāku šādu produktu importu pēc muitas nodevu likmes, kas noteikta Kopējos muitas tarifos, attiecina papildu ievēdmuitas maksājumu, ja nosacījumi, kas jānosaka Komisijai, ievērojot 4. punktu, ir izpildīti, izņemot gadījumus, kad tāds imports nevar radīt nekārtības Kopienas tirgū vai arī ja tāda ietekme būtu neproporcionāla paredzētajam mērķim.

2. Uz importu, kas realizēts par cenu, zemāku par to, ko Kopiena paziņojusi Pasaules tirdzniecības organizācijai ("sprūda cena"), var attiecināt papildu ievaduitas maksājumu.

Ja importa apjoms kādā gadā, kad rodas vai draud rasties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme, pārsniedz līmeni, kas noteikts, ņemot vērā tirgus pieejas iespējas, ko definē kā importu procentuālajā izteiksmē no attiecīgā vietējā patēriņa iepriekšējos trīs gados ("sprūda apjoms"), tad var uzlikt papildu ievaduitu.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, lai uzliktu papildu ievaduitu, ievērojot 2. punkta pirmo daļu, nosaka, ņemot vērā attiecīgās kravas CIF importa cenas.

Šajā nolūkā CIF importa cenas pārbauda, salīdzinot ar produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai importa tirgū Kopienā.

4. Komisija saskaņā ar kārtību, kas noteikta 25. panta 2. punktā, pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai. Tādos noteikumos īpaši precizē produktus, kuriem var piemērot papildu ievaduitu.

16. pants

1. Šīs regulas 1. pantā uzskaitīto produktu tarifu kvotas, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, vai no jebkura cita Padomes tiesību akta, atver un pārvalda saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 25. panta 2. punktā noteikto kārtību.

2. Kvotas piešķir, piemērojot vienu no šādām metodēm vai kādu to kombināciju:

- a) metode, kuras pamatā ir pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskā kārtība (rindas kārtība);
- b) ja pieteikumi jau ir iesniegti, sadales metode proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem (lietojot "vienlaicīgās pārbaudes metodi");
- c) metode, kuras pamatā ir tas, ka ņem vērā tradicionālos tirdzniecības modeļus (lietojot "tradicionālo/jaunpienācēju metodi").

Var paredzēt citas piemērotas metodes. Tām jānovērš jebkura attiecīgo uzņēmēju diskriminācija.

3. Pieņemtajās pārvaldes metodēs vajadzības gadījumā ir ņemtas vērā Kopienas tirgus apgādes prasības un vajadzība aizsargāt tā līdzsvaru.

4. Sīki izstrādātajos noteikumos, kas minēti 1. punktā:

- a) paredz ikgadējās kvotas, ko vajadzības gadījumā sadala pa visu gadu;
- b) nosaka izmantojamo administratīvo metodi;

c) vajadzības gadījumā ietver garantijas, kas attiecas uz produkta veidu, izcelsmi un, vajadzības gadījumā, uz tradicionālo tirdzniecības modeļu uzturēšanu;

d) paredz tā dokumenta atzīšanu, ko izmanto c) apakšpunktā minēto garantiju verifikācijai, un

e) izstrādā nosacījumus, ar kādiem izsniedz importa licences, un to derīguma termiņu.

17. pants

1. Tiktāl, cik tas vajadzīgs šīs regulas 1. pantā minēto produktu tirgus kopējās organizācijas pareizai darbībai, Padome, pieņemot lēmumu saskaņā ar balsošanas kārtību, kas noteikta Līguma 37. panta 2. punktā, pēc Komisijas priekšlikuma var īpašos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt izmantot ieviešanas pārstrādes režīmu attiecībā uz produktiem, kas minēti minētajā 1. pantā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja ārkārtīgi steidzami rodas 1. punktā minētā situācija un ieviešanas pārstrādes vai izvešanas pārstrādes režīms rada nekārtības vai var radīt nekārtības Kopienas tirgū, tad Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; Padomi un dalībvalstis informē par šiem pasākumiem, kas ir spēkā ne vairāk kā sešus mēnešus un ko piemēro nekavējoties. Ja Komisija saņem dalībvalsts lūgumu, tad tā pieņem par to lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Pasākumus, par kuriem Komisija pieņēmusi lēmumu, jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē nedēļas laikā pēc tam, kad šī dalībvalsts saņēmusi paziņojumu par minētajiem pasākumiem. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu.

Ja Padome triju mēnešu laikā nav pieņēmusi lēmumu, tad uzskata, ka Komisijas lēmums ir atcelts.

18. pants

1. Vispārīgos Kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumus un sīki izstrādātos tās piemērošanas noteikumus attiecina uz to produktu tarifu klasifikāciju, kas minēti 1. pantā. Tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj Kopējos muitas tarifos.

2. Ja vien šajā regulā vai noteikumos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, nav paredzēts citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegti:

- a) iekasēt jebkuru tādu maksu, kurai ir muitas nodevai līdzvērtīga ietekme;
- b) piemērot jebkuru tādu kvantitatīvu ierobežojumu vai pasākumu, kam ir līdzvērtīga ietekme.

19. pants

1. Ja, palielinoties importam vai eksportam, nopietnas nekārtības iespaido vai apdraud viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu Kopienas tirgu un var apdraudēt Līguma 33. pantā izklāstīto mērķu sasniegšanu, tad tirdzniecībā ar trešām valstīm var piemērot attiecīgus pasākumus, kamēr vien pastāv tādas nekārtības vai to draudi.

Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, pēc Komisijas priekšlikuma pieņem vispārīgos šā punkta piemērošanas noteikumus un nosaka apstākļus un robežas, kurās dalībvalstis drīkst pieņemt aizsargpasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, tad Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas pieņem lēmumu par vajadzīgajiem pasākumiem. Tā informē dalībvalstis par minētajiem pasākumiem, ko piemēro tūlīt. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tad tā pieņem par to lēmumu triju darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Pasākumus, par kuriem lēmumu pieņēmusi Komisija, trīs darba dienu laikā pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē. Padome sanāk nekavējoties. Ar kvalificētu balsu vairākumu tā var attiecīgo pasākumu grozīt vai atcelt.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā Kopienas saistības, tajā skaitā tās starptautiskās saistības.

III SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

20. pants

Dalībvalstis reģistrē aitū cenas un aitū gaļas cenas, ņemot vērā noteikumus, kas jāizstrādā Komisijai saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

24. pants

Dalībvalstis un Komisija cita citai paziņo informāciju, kas vajadzīga, lai īstenotu šo regulu.

Noteikumus tādas informācijas paziņošanai un izplatīšanai pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

21. pants

1. Ja Kopienas tirgū tiek reģistrēts būtisks cenu kāpums vai kritums, un šī situācija var turpināties, līdz ar to radot nekārtības vai draudot radīt nekārtības tirgū, tad drīkst veikt nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

25. pants

1. Komisijai palīdz Aitu un kazu pārvaldības komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un ko vada Komisijas pārstāvis.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laika posms ir viens mēnesis.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

22. pants

Lai ņemtu vērā jebkuru brīvās aprites ierobežojumu, kas varētu rasties, kad tiek piemēroti dzīvnieku slimību izplatīšanās novēršanas pasākumi, saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību var paredzēt ārkārtas pasākumus tādu ierobežojumu iespaidota tirgus atbalstīšanai, taču tikai tiktāl un tādu laika posmu, cik tas tāda tirgus atbalstam noteikti vajadzīgs.

26. pants

Pasākumus, kas ir gan vajadzīgi, gan attiecīgi pamatoti, lai ārkārtas situācijā (steidzami) atrisinātu praktiskus un īpašus sarežģījumus, pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

Tādos pasākumos var būt atkāpes no dažām šīs regulas daļām, bet tikai tiktāl un tādu laika posmu, cik tas noteikti vajadzīgs.

23. pants

Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, tad Līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro šīs regulas 1. pantā uzskaitīto produktu ražošanai un tirdzniecībai ar minētajiem produktiem.

27. pants

Regulu (EK) Nr. 1258/1999 un noteikumus, kas pieņemti tās ieviešanai, piemēro izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, pildot savas saistības atbilstīgi šai regulai.

28. pants

Vēlākais, līdz 2005. gada 31. decembrim Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par aidu un kazu audzēšanas ietekmi uz vidi dažos Kopienas reģionos, kā arī par piemaksu sistēmas ietekmi un par papildu maksājumu sistēmas darbību, ņemot vērā uzlabojumu sekas aidu un kazu identificēšanā un reģistrēšanā. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus. Ziņojumā jo īpaši ņem vērā dalībvalstu sagatavotos ziņojumus par Regulas (EK) Nr. 1259/1999 3. pantā paredzēto pasākumu ieviešanu.

29. pants

Ar šo ir atceltas Regulas (EEK) Nr. 2644/80, (EEK) Nr. 3901/89, (EEK) Nr. 1323/90, (EEK) Nr. 3493/90, (EEK) Nr. 338/91 un (EK) Nr. 2467/98.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar korelācijas tabulu III pielikumā.

30. pants

Pasākumus, kas vajadzīgi, lai atvieglotu pāreju no režīma, kas noteikts 29. pantā minētajās regulās, uz šajā regulā noteikto režīmu, pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto kārtību.

31. pants

1. Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.
2. To piemēro no 2002. gada 1. janvāra.
3. Regulas (EEK) Nr. 2644/80, (EEK) Nr. 3901/89, (EEK) Nr. 1323/90, (EEK) Nr. 3493/90, (EEK) Nr. 338/91 un (EK) Nr. 2467/98 turpina piemērot saistībā ar 2001. tirgdarbības gadu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 19. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
A. NEYTS-UYTTEBROECK

I PIELIKUMS

INDIVIDUĀLĀS TIESĪBAS UZ PIEMAKSU PAR AITĀM UN KAZĀM REPRODUKTĪVĀ VECUMĀ

Dalībvalsts	Tiesības (x 1 000)
Beļģija	70
Dānija	104
Vācija	2 432
Grieķija	11 023
Spānija	19 580
Francija	7 842
Īrija	4 956
Itālija	9 575
Luksemburga	4
Nīderlande	930
Austrija	206
Portugāle ⁽¹⁾	2 690
Somija	80
Zviedrija	180
Apvienotā Karaliste	19 492
Kopā	79 164

(¹) Izņemot ekstensifikācijas programmu, kas izklāstīta Padomes 1994. gada 26. aprīļa Regulā (EK) Nr. 1017/94, kas attiecas uz pašlaik ar laukaugiem apsētas zemes piemērošanu (pārveidošanu) ekstensīvai dzīvnieku audzēšanai Portugālē (OV L 112, 3.5.1994., 2. lpp.). Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1461/95 (OV L 144, 28.6.1995., 4. lpp.).

II PIELIKUMS

KOPAPJOMI, KAS MINĒTI 11. PANTĀ

(izteikti tūkstošos eiro)

Beļģija	64
Dānija	79
Vācija	1 793
Grieķija	8 767
Spānija	18 827
Francija	7 083
Īrija	4 875
Itālija	6 920
Luksemburga	4
Nīderlande	743
Austrija	185
Portugāle	2 275
Somija	61
Zviedrija	162
Apvienotā Karaliste	20 162

III PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 1323/90	Šī regula
1. pants	5. pants
Regula (EEK) Nr. 3493/90	Šī regula
1. panta 1. punkts	—
1. panta 2. punkts	—
1. panta 3. punkts	—
1. panta 4. punkts	3. panta a) punkts
1. panta 5. punkts	3. panta b) punkts
2. pants	5. pants
3. pants	—
4. pants	—
Regula (EEK) Nr. 2467/98	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	—
4. pants	20. pants
5. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
5. panta 2. un 3. punkts	4. panta 4. punkts
5. panta 4. punkts	—
5. panta 5. punkts	4. panta 2. punkts
5. panta 6. punkts	6. pants
5. panta 7., 8., 9. un 10. punkts	—
6. panta 1., 2. un 3. punkts	—
6. panta 4. punkta a) apakšpunkts	—
6. panta 4. punkta b) apakšpunkts	9. panta 1. un 2. punkts
6. panta 4. punkta c) apakšpunkts	9. panta 2. un 3. punkts
6. panta 4. punkta d) apakšpunkts	9. panta 4. punkts
6. panta 4. punkta e) apakšpunkts	—
6. panta 4. punkta f) apakšpunkts	9. panta 5. punkts
6. panta 5. punkts	—
6. panta 6. punkts	—
7. pants	10. pants
8. pants	—
9. pants	—
10. pants	8. panta 2. punkts
11. pants	—
12. pants	12. pants
13. pants	—
14. pants	13. pants
15. pants	14. pants
16. pants	15. pants
17. pants	16. pants
18. pants	17. pants
19. pants	18. pants
20. pants	19. pants
21. pants	22. pants
22. pants	23. pants
23. pants	24. pants
25. pants	25. pants
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	—